

Arrest

**nr. 208107 van 23 augustus 2018
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat Maxwell OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
1050 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2018 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van 13 augustus 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13 septies) en tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13 sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Maxwell OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Jeroen TASSENOY, die loco advocaat Carmenta DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker is volgens eigen verklaring het Rijk binnengekomen op 18 maart 2018 en was in het bezit van een Albanees paspoort.

1.2. Hij werd op 25 maart 2018 gearresteerd en op 26 maart 2018 onder aanhoudingsmandaat geplaatst en opgesloten in de gevangenis van Sint-Gillis. Verzoeker werd verdacht van bezit en teelt van verdovende middelen in het kader van vereniging.

1.3. Op 24 juli 2018 werd verzoeker bij beschikking van de Raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg van Brussel op de hoogte gebracht dat hij mits betaling van een borgsom van 5000 euro en onder door de Raadkamer bepaalde voorwaarden, in voorlopige vrijheid kan worden gesteld.

1.4. Op 11 augustus 2018 werd voormelde borgsom betaald waarna de Procureur des Konings op 13 augustus 2018 de invrijheidstelling van verzoeker bevolen heeft.

1.5. Op 13 augustus 2018 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Zij luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer :

Naam: x

Voornaam: x

Geboortedatum: 01.02.1985

Geboorteplaats: Kukes

Nationaliteit: Albanië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden.*

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 26.03.2018 voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs, feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/13

Betrokkene heeft op 28.03.2018 een vragenlijst hoorrecht ingevuld en verklaarde dat zijn verloofde te Vorst woont. Hij maakte geen melding van een eventuele ziekte die hem belemmert om te reizen. Betrokkene woont echter niet officieel samen met zijn partner en voert dus geen gemeenschappelijke huishouding. Daarnaast wisten zowel betrokkene als zijn partner dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden. Bij gevolg is dergelijke partnerrelatie niet gelijk te stellen aan een huwelijk en dus geen sprake van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Het koppel kan hun relatie altijd verderzetten in het land van herkomst van de betrokkene.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 8 EVRM

Betrokkene verklaarde in zijn vragenlijst hoorrecht d.d. 28.03.2018 dat hij sinds 18.03.2018 op het grondgebied verblijft; dat hij in het bezit is van een Albanees paspoort; dat hij een duurzame

relatie heeft met x; dat hij geen minderjarige kinderen heeft op het grondgebied en dat hij niet wil terugkeren naar Albanië maar wel naar Spanje. Uit het administratief dossier blijkt dat zijn partner hem 3 keer is komen bezoeken in de gevangenis. Betrokkene woont echter niet officieel samen met zijn partner en voert dus geen gemeenschappelijke huishouding. Daarnaast wisten zowel betrokkene als zijn partner dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Vooraleer het recht op gezinsleven gehandhaafd kan worden, dient betrokkene eerst gebruik te maken van de voor hem openstaande wettelijke verblijfsmogelijkheden. Bij gevolg is dergelijke partnerrelatie niet gelijk te stellen aan een huwelijk en dus geen sprake van een gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM. Het koppel kan hun relatie altijd verderzetten in het land van herkomst van de betrokkene. Betrokkene verklaarde dat hij wil terugkeren naar Spanje. Betrokkene kan naar Spanje gaan indien hij over de nodige verblijfsdocumenten beschikt.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Betrokkene vormt een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 18.03.2018 in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 26.03.2018 voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs, feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Betrokkene werd onder aanhoudingsmandaat geplaatst op 26.03.2018 voor inbreuken op de wetgeving inzake drugs, feiten waarvoor hij later mogelijks veroordeeld kan worden.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat hij persoonlijk een reëel risico zou lopen onderworpen te worden bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Risico op onderduiken:

Betrokkene vormt een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 18.03.2018 in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 §1, vierde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Risico op onderduiken:

Betrokkene vormt een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 18.03.2018 in België te verblijven.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Albanië.

(...)”.

1.6. Op 13 augustus 2018 trof de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie tevens een beslissing houdende een inreisverbod van 3 jaar (bijlage 13sexies).

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Over de vordering tot schorsing gericht tegen de eerste bestreden beslissing (bijlage 13 septies)

2.1.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.1.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

2.1.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een situatie waarbij zij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet of ter beschikking is gesteld van de regering. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed.

Er zijn geen elementen die dit wettelijk vermoeden onderuit halen. Het uiterst dringende karakter van de vordering wordt ook niet betwist door de verwerende partij voor zover de vordering is ingesteld tegen de eerste bestreden beslissing. Het staat dan ook vast. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.1.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.1.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing en a fortiori de schorsing ervan.

2.1.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.1.3.2.1. In een enig middel werpt verzoeker onder meer de schending op van de zorgvuldigheidsplicht juncto de formele motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen artikelen.

In dit verband werpt hij op onder meer op:

“Meer nog, mag verzoeker op bevel van de rechter van de Raadkamer het Belgische grondgebied niet verlaten. Terwijl de bestreden beslissingen ingaat tegen de beschikking van de Raadkamer door een terugdrijving van verzoeker uit het Belgische grondgebied.

Renden waarom voor verzoeker uit de motivering van de bestreden beslissingen onduidelijk is waarom geen rekening met de beschikking van de Raadkamer te Brussel werd gehouden terwijl verwerende partij hiervan ten tijde van de redactie van de bestreden beslissingen van deze beschikking op de hoogte was (...).”

2.1.3.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.1.3.2.3. De in punt 1.3. bedoelde beschikking van de Raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg van Brussel van 24 juli 2018 wordt als bijlage 3 gevoegd bij het verzoekschrift. Deze beschikking heeft een geldigheidsduur van drie maanden te rekenen vanaf de dag van uitvoering ervan. Hierin wordt gesteld dat de ernstige aanwijzingen van schuld en de volstreckte noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid en de overige motieven vermeld in de beschikking van de raadkamer van 24 mei 2018 de handhaving van de voorlopige hechtenis vereisen. Vervolgens stelt de betrokken beschikking dat de doelstellingen van de voorlopige hechtenis ook kunnen worden bereikt door voorlopige invrijheidsstelling onder voorwaarden en mits betaling van een borgsom. De borgsom wordt bepaald op 5000 euro. In de beschikking wordt verder aangegeven dat als de borgsom gestort wordt, de invrijheidstelling vergezeld gaat van voorwaarden. Deze worden gegroepeerd onder de hoofdingen, “A. Oproepingen”, “B. Verblijfplaats”, “C. Verbodsbepalingen” en “D. Te ondernemen stappen”. Onder de hoofding “B. Verblijfplaats”, kan als voorwaarde gelezen worden, “3. Het Belgisch grondgebied niet verlaten zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de onderzoeksrechter, hierin begrepen beslissingen van de Overheid die strekken tot een gedwongen verwijdering van het grondgebied”.

2.1.3.2.4. In het administratief dossier bevindt zich een faxbericht van 13 augustus 2018, opgemaakt door de FOD Justitie, Gevangenis van Sint-Gillis, waarin aan de verwerende partij aan de hand van een standaardformulier wordt meegedeeld dat verzoeker op 13 augustus 2018 zal worden vrijgesteld op grond van een “*Décision de la chambre du conseil ou de la chambre des mises en accusation de ne pas maintenir en détention provisoire*”. Verwerende partij ontkent niet dat ze op de hoogte is van de inhoud van de betrokken beschikking. Integendeel, ze verwijst ernaar in haar nota. Ze preciseert met name dat verzoeker bij beschikking van 24 juli 2018 voorlopig in vrijheid werd gesteld, mits naleving van bepaalde voorwaarden en de betaling van een borgsom. Ze benadrukt dat hierin uitdrukkelijk gestipuleerd wordt dat er ernstige aanwijzingen van schuld bestaan en benadrukt vervolgens “*dat het*

allerminst kennelijk onredelijk is van de gemachtigde (...) om met deze gegevens rekening te houden bij het nemen van de bestreden beslissing”.

2.1.3.2.5. Van de verwerende partij kon verwacht worden dat ze niet alleen rekening houdt met de ernstige aanwijzingen van schuld waarvan de beschikking van de Raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg van Brussel van 24 juli 2018 gewag maakt, maar ook rekening houdt met de uitdrukkelijke voorwaarde die aan verzoeker wordt opgelegd in het kader van het strafrechtelijk onderzoek, met name *“Het Belgisch grondgebied niet verlaten zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de onderzoeksrechter, hierin begrepen beslissingen van de Overheid die strekken tot een gedwongen verwijdering van het grondgebied”* en in de bestreden beslissing motiveert waarom ze ondanks deze voorwaarde, de bestreden beslissing treft die gericht is op de verwijdering van verzoeker, wat het verlaten van het Belgisch grondgebied inhoudt. Een dergelijke motivering ontbreekt echter in de bestreden beslissing.

2.1.3.2.6. De Raad kan enkel vaststellen dat de verwerende partij in haar nota niet ingaat op deze kwestie. Ter terechtzitting stelt de verwerende partij nog dat ze niet op de hoogte is van het feit of er aan de onderzoeksrechter een schriftelijke toestemming werd gevraagd om het Belgisch grondgebied te verlaten.

2.1.3.2.7. Prima facie toont de verzoekende partij de schending van de zorgvuldigheidsplicht juncto formele motiveringsplicht aan. Het middel is in de besproken mate ernstig.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.1.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Ieder redelijk denkend mens ziet onmiddellijk in dat de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan. Met name zal zij bij haar verwijdering niet langer kunnen voldoen aan de voorwaarden die in het kader van voorwaardelijke invrijheidsstelling werden opgelegd door de beschikking van de Raadkamer van de Nederlandse rechtbank van eerste aanleg van Brussel van 24 juli 2018, inzonderheid *“Het Belgisch grondgebied niet verlaten zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de onderzoeksrechter, hierin begrepen beslissingen van de Overheid die strekken tot een gedwongen verwijdering van het grondgebied”*. Hierdoor kan niet worden uitgesloten dat er een bevel tot aanhouding wordt uitgevaardigd jegens verzoeker (artikel 38, §2, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis).

Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is derhalve voldaan.

2.1.5. Derhalve is voldaan aan alle cumulatieve voorwaarden, zodat de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het bevel om het grondgebied te verlaten met onmiddellijke terugleiding naar de grens wordt bevolen.

2.2. Over de vordering tot schorsing gericht tegen de tweede bestreden beslissing (bijlage 13 sexies)

In zoverre onderhavige vordering gericht is tegen de beslissing van de verwerende partij van 13 augustus 2016 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies), thans de tweede bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat de tenuitvoerlegging hiervan onmogelijk is geworden door de schorsing van de verwijderingsmaatregel.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898). In het bestreden inreisverbod wordt dienaangaande gesteld: *“De beslissing tot verwijdering van 13.08.2018 gaat gepaard met dit inreisverbod.”*

Gelet op de hiervoor bevolen schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten kan het inreisverbod niet ten uitvoer worden gelegd vooraleer uitspraak is gedaan over de nietigverklaring van het voormelde bevel. In die omstandigheden is dan ook niet aangetoond dat de uiterst dringende behandeling van de vordering tegen dit inreisverbod zich opdringt. Verzoeker laat ook na uiteen te zetten waarom er sprake is van hoogdringendheid. De vordering moet dan ook worden verworpen voor zover ze gericht is tegen het inreisverbod, nu niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid] van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 13 augustus 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13 septies) wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad voor wat betreft het gestelde in artikel 1.

Artikel 3

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen voor zover ze gericht is tegen de beslissing van 13 augustus 2018 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13 sexies)

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

mevr. A. DE BONDT,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE BONDT

M. EKKA